

KUŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštne organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 24 dinarjev na leto. Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru. — Poština plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštne Glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik III.

V Ljubljani, dne 1. julija 1923.

12. in 13. številka

OPOZORILO! — Vse naše čitatelje, naročnike in tovariše opozarjamo, da prilagamo današnji številki položnice za vplačilo naročnine za II. polletje. Prosimo, naj se je vsak poslužiti in takoj 1. julija vplača. — Naročnina za II. polletje znaša po 2 Din na mesec, to je 12 Din, ker se je znatno podražil tisk. — Kdor pa je v zaostanku za I. polletje, naj pošlje tudi zaostanek obenem. Kdor ne more plačati za pol leta skupaj, lahko plača samo za četrt leta ali za en mesec. — Vsak naš tovariš naj bo naročnik lista! Na to naj gledajo in strogo pazijo naši tovariši naročniki! — Zbirajte tudi prispevke za naš tiskovni sklad!

Uprava.

Karel Urbančič:

Nepošten boj.

Kakor znano, sta na zadnjem občnem zboru Zveze izjavili društvi maturantov in računarijev, da izstopita iz Zveze. Mnogo članov obeh organizacij ne odobrava tega prenenega in neutemeljenega koraka. Da pa voditelji opravičijo svoj korak in da skušajo potrebnost izstopa utemeljiti, so poslali svojim članom okrožnico, ki je ena sama neresnica. To okrožnico dobesedno objavljamo, da lahko sodijo o njej vsi tovariši in tovarišice, ki so bili na občnem zboru navzoči. Oni pa, ki niso bili navzoči, naj primerjajo zborov točni zapisnik v 10. in 11. številki »Poštne Glasnika«, pa si tudi lahko ustvarijo svojo sodbo.

Okrožnica, ki jo je razposlalo maturantsko društvo svojim članom, se glasi:

»V Ljubljani, dne 17. maja 1923.

Tovariši!

Na našem zadnjem občnem zboru smo razmotrivali, kakšno naj bo naše stališče napram Zvezi poštne organizacij. Pokazalo se je precejšnje nezadovoljstvo z razmerami v zvezi in se je pooblastil odbor, naj ukrene pred občnim zborom zveze, kar se mu bo zdelo primerno. Ker je bilo vprašanje našega obstanka v zvezi zelo važno, odbor sam ni hotel prevzeti nase težke odgovornosti za izstop. Sklican je bil sestanek, na katerega so prišli tudi tovariši računariji. Na ta sestanek je došlo 51 tovarišev, med njimi tudi g. Urbančič. Sklenili smo, da mora v zvezi odpasti proporc, sicer da izstopimo. Sklep je bil soglasen, in navzoči g. Urbančič je na poziv tov. Epicha še celo obljubil, da ga bo podpiral.

Dne 6. maja je bil v Ljudskem domu občni zbor zveze. Vršil se je v znamenju velikega nezadovoljstva posameznih organizacij zaradi neverjetne samovolje predsedstva in zaradi nedopustne eksploatacije Zveze. Predsednik je namreč na lastno pest prenesel društveni denar iz »Obrtne banke« v »Kreditni zavod«, kateremu on sam predseduje. Različni zastopniki so mu zato očitali politično tendenco in egoizem. Posebno nezadovoljstvo pa je vzbudilo poročilo poročevalcev računov, ki sta povedala, da so se porabile za predsednikova potovanja velike

vsote, namesto računov pa sta našla gospoda samo pobotnice. Naravno je, da nista mogla predlagati pravega absolutorija, marveč samo priznanje blagajničarki za sicer točno poslovanje. — Tovariš Janežič je razkrinkal predsednika tudi kot političnega demagoga, ki si je hotel na račun drugih — posebno na njegov račun — pridobiti popularnost zlasti pri nižjih nameščencih in je ob raznih prilikah poudarjal, da je on zaščitnik (!) nižjih, tov. Janežič pa na primer ne. Tov. Janežič je povzval vse navzoče, naj se javi, kdor bi mogel dokazati kako sovražno dejanje proti nižjim uslužbencem. Vstal je samo g. Jereb iz »Društva poštne prometnih uradnikov«, ki je izjavil, da je bil skoraj na vseh sejah osrednje zveze, pa ni slišal nikdar nikoli sovražne besede proti nižjim, marveč samo narobe. Gospod Urbančič ni mogel ugovarjati in je s tem dokazal, da so bile vse tiste njegove trditve čisto navadna politična demagogija, ki jo vsi trezni ljudje v vsaki strokovni organizaciji odločno odklanjajo. — Na zborovanju je šlo za reorganizacijo zveze. Naše društvo je z računariji vred stavilo predlog, da bi imela v uradniški sekciji vsa društva enake pravice, ker so večlanjene organizacije in posamezniki. Društvo poštne uradnikov in uradnic, čigar duševni oče je g. Otoničar, se je temu logičnemu predlogu uprlo. Ker je bilo majorizacije za naši dve društvi v zvezi že doslej veliko preveč, smo bili prisiljeni izjaviti, da izstopimo. — Značilna je ljubezen g. Urbančiča do organizacije. Videl je, da ni dobil niti absolutorija, videl je, da nima zaupanja niti v lastni organizaciji, čije mišljenje bi moralo biti zanj merodajno, a njemu ni za vse to nič, da le ostane še naprej, kar je bil. Zatekel se je po pomoč k »Društvu p. u. in u.«, kjer so glave sklenile, da je za njih društvo njegova kandidatura obvezna. Gospodje so tovariše naravnost terorizirali in so grozili, da izključijo vsakogar, ki bi ne pariral. Njim namreč ni za to, če se organizacije krhajo, samo da stolčki ostanejo. Našega predloga g. Urbančič navzlic obljubi ni podpiral. Vedel se je na zborovanju ves čas kakor član »Društva p. u. in u.«. Namesto da bi bil z nami vred odšel, je pa drugi dan javil svoj izstop iz našega društva.

Dosedanje Zveze p. o. torej ni več in je ne bo, dokler se bodo razni demagogi bahali v njej z masami, namesto da bi pokazali resno voljo za skupno delo. — Tovariši! Oficijanti se hvalijo, da pridobe naše ljudi za svoje namene. Opozarjamo Te, da bodi pripravljen na intrige. Če samo odkloniš vstop v »sekcijo«, bo premalo. Zavrni vse take poskuse energično. Pokazimo, da se tik pred pragmatiko ne odrekamo svojih pravic, ki smo si jih pridobili s predizobrazbo!

S tovariškim pozdravom!

Tako se glasi dobesedno okrožnica, ki jo je razposlalo maturantsko društvo. Kakor vidite, udarja okrožnica v glavnem po meni. To pa s takim orožjem, ki je — milo rečeno — skrajno nepošteno.

Okrožnica pravi, da se je vršil zbor v znamenju velikega nezadovoljstva posameznih organizacij zaradi neverjetno samovolje predsedstva in eksploatacije Zveze. Res pa je, da so to nezadovoljstvo kazali samo nekateri voditelji maturantskega društva, ki so s povečevalnim steklom iskali dlake v jajcu z edinim namenom, omajati Zvezo, mene pa oblatiti, češ, le dajmo ga, nekaj bo le ostalo na njem, če tudi se opere.

V velik greh mi štejejo, ker sem rekel blagajničarki, naj nalaga imovino v Jugoslovanskem kreditnem zavodu. Tega nisem storil zato, ker temu zavodu predsedujem, temveč, ker sem pri tem zavodu za našo gospodarsko zadrugo izposloval 200.000 K posojila po zelo nizkih obrestih in to v času velike denarne krize, ko nismo mogli nikjer dobiti denarja. Vsem je dobro znano, da nam je bila dobava drv in premoga ustavljena, ker nismo mogli računov poravnati. Iz te hude zadrege sem rešil zadrugo in obupane člane, ki bi bili drugače ostali brez kuriva. Moje skromno mnenje je, da je pravilno in naravno, da nalagamo svoje prihranke tudi mi pri zavodu, ki nas podpira. Še posebej pa podarjam, da ni odbor še nikdar sklepal, kje naj bo gotovina naložena, nego je to prepuščeno predsedstvu in blagajniku. Ti gospodje vidijo seveda tudi v tem politiko, katere so sami tako prenasiheni, da je ob nobeni priliki ne morejo prikrivati. Ti »različni zastopniki«, ki so v tem videli politično tendenco, so bili zopet samo nekateri hudi politiki-maturanti. — »Posebno nezadovoljstvo je pa vzbudilo poročilo pregledovalcev računov, ki sta povedala, da so se porabile za predsednikova potovanja velike vsote, namesto računov sta pa našla samo pobotnice.« Ta stavek je popolnoma zlagan. Konstatiram pa:

1. da so to »posebno nezadovoljstvo« umetno kazali zopet samo voditelji maturantov;

2. da je prvi poročal pregledovalec gospod Ivan Korun (maturant), ki je samo grajal, da niso računi špecificirani, to je, da niso v njih posebej navedeni stroški za vožnjo, prenočišče, prehrano itd. Drugi poročevalec gospod Apih (poduradnik) je pa izjavil, da so računi in blagajna v popolnem redu, da se pa strinja z gospodom Korunom v tem, da naj bi bili računi špecificirani. Na moje vprašanje, če predlaga absolutorij, je to takoj storil, nakar je bil njegov predlog, to je absolutorij, brez glasov maturantov soglasno sprejet;

3. velika laž je, da sta pregledovalca rekla, da so se za predsednikova potovanja porabile velike vsote. Res pa je, da mene nihče ni omenil in da je gospod Korun na moje dvakratno javno vprašanje, če smatra račune za pretirane ali falsificirane, obakrat dobesedno tako-le odgovoril: »Ne vem, ali me ne razumeš ali me nočeš razumeti! Jaz sem računski uradnik in sem navajen, da natančno špecificirane potne račune, drugega pa ničesar ne trdim!« Pripominjam, da mi je g. Korun sam že večkrat rekel, da se čudi, kako morem s tako malimi stroški izhajati.

Povedal sem, da sem spal v Beogradu par-krat po več dni na tleh, v pisarni oblečen na zofi in pri ambulancarjih, ker mi je bil hotel predrag. Vedno sem ščitil Zvezino blagajno in zaračunal minimalne izdatke. Za ves trud in požrtvovalnost nisem pričakoval hvaležnosti, da bom zato še opljuvan, tega se pa nisem nadejal. Predlagam, da se sestavi komisija, ki naj pregleda vse moje račune ter jih reducira ali pa zviša po lastnem preudarku. Tako ugotovljene račune naj komisija za polovico zniža, in prepričan sem, da mi bo morala blagajna še lepo vsoto izplačati. Če se pa izkaže, da so računi pretirani, povrnem takoj vse prejete zneske.

Da vidijo člani zlobni namen teh gospodov, objavljam račune — oziroma po njihovem pobotnice — ki so jih položili kot delegati Zveze za svoje potovanje sam pregledovalec računov gospod Korun ter gospoda Janežič, predsednik in Zupanec, tajnik maturanškega društva, in — sotrudnika zgoraj navedene okrožnice:

a) Potrdilo

za 125 Din (reci: enstodvajsetpet dinarjev), kateri znesek je podpisani prejel kot delegat za kongres v Zagreb od Zveze poštne organizacije v Ljubljani.

Ljubljana, 8. oktobra 1922.

Ivan Korun l. r.
rač. revident

b) Potrdilo

za 125 Din (reci: enstodvajsetpet dinarjev), kateri znesek je podpisani prejel kot delegat za kongres v Zagreb od Zveze poštne organizacije v Ljubljani.

Ljubljana, 8. oktobra 1922.

Ivan Zupač, l. r.
poštni kontrolor.

c) Potrdilo

za 2200 kron, katere sem prejel od Zveze za kritje stroškov kot delegat na kongres v Beogradu.

Ljubljana, dne 25. julija 1921.

Vinko Janežič l. r.
poštni kontrolor.

Vprašam javno gospoda Koruna kot pregledovalca računov:

1. Ali je njegovo potrdilo račun ali pobotnica?

2. Ali prevzame za svojo pobotnico odgovornost ali ne, ker je na občnem zboru izjavil, da za take račune ne more prevzeti odgovornosti?

3. Ali prevzame odgovornost za pobotnice svojih kolegov gg. Janežiča in Zupanca?

4. Zakaj ni že leta 1921, kot revizor zahteval, da se računi špecificirajo in zakaj je to šele letos storil?

Na zadnje vprašanje odgovorim jaz namesto njega: Iskal je to dlako v jajcu zato, ker je nasedel nekaterim, ki bi me radi onemogočili in so me zato hoteli na vsak način moralno diskvalificirati, ker sem jim silno na poti. Gospodje, blato, s katerim ste me hoteli umazati, je padlo nazaj na Vas. Vaš namen so udeleženci občnega zbora takoj spregledali, zato so vam o priliki odhoda spontano priredili burno ovacijo. Da se vidi, za čigava potovanja so se sorazmerno večje vsote porabile, izvolite primerjati račun g. Janežiča, ki je prejel za 4 dni 2200 kron, jaz pa na primer za 13 dni 3600 kron. Izjavljam pa, da račun g. Janežiča ni pretiran, kakor tudi drugih delegatov ne. S to primerjavo le opozorim člane, da vidijo, kako zlobna je trditve o velikih vsotah za moja potovanja. Sami lahko sodijo, za čigava potovanja so se porabile sorazmerno višje vsote.

Nadalje pravijo ti gospodje, da revizorja nista mogla predlagati absolutorija, kar je zopet laž, ker je bil predlog g. Apiha za absolutorij brez njih glasov sprejet. Če pa mislijo, da odbor ni dobil absolutorija, potem

ga tudi oni niso dobili, ker so bili člani širšega in ožjega odbora Zveze. Gospodje toleže torej sami sebe.

Kar se tiče moje politične demagogije, prepuščam razsodbo objektivnim tovarišem. Konstatiram le, da me je isti gospod, ki je ta pamflet sestavil, napadel v 158. številki »Slov. Naroda« od 19. aprila 1921 in zapisal o meni te-le besede: »Tudi demagog ni. In ker ni demagog bi . . .«

Gospodje govore tudi, da hlepim po popularnosti. Tudi to je zloba, ker dobro vedo, da sem bil prvič izvoljen za predsednika Zveze proti svoji volji in izjavljam, da bi tega posla absolutno več ne sprejel, ker sem zelo slabega zdravja in če bi ne vedel, da bi bil obstoj Zveze v nevarnosti, če bi jo vodili tako pristranski ljudje. Moja popularnost jih bode. Gospodje, če sem si res pridobil zupanje, ali če hočete popularnost tudi v krogih drugih organizacij, si je nisem pridobil s praznim besedičenjem, temveč sem si jo pridobil s pozitivnim, požrtvovalnim in, lahko rečem, z neumornim delom za državne nameščence ter morem tako na gospodarskem kakor tudi na strok.-stanovskem polju pokazati lepe uspehe. S tem, da nosi kdo glavo prav pokonci, si še ne pridobi popularnosti.

Glede trditve, da sem ob raznih prilikah poudarjal, da je gospod Janežič nasprotnik nižjih, je tudi neresnica. Rekel sem le predsedniku Osrednje zveze drž. nameščencev in g. Janežiču v obraz, da pravijo nižji nameščenci, da je on njihov nasprotnik. Imena na razpolago. Ker spada to v zadevo Osrednje zveze, se s tem ne bom podrobneje pečal.

Kar se tiče reorganizacije Zveze, sem jaz za svojo osebo proti njej, nisem pa temu nasprotoval, ker se je velika večina z maturanti vred izrekla za to, da naj se deli Zveza na dve sekciji; na uradniško in služabniško sekcijo. Koliko in kakšne pododseke naj bi imela vsaka sekcija, o tem ni bilo predloga, pač pa je širši odbor sklenil, naj se izreče občni zbor samo v principu, če je za delitev na dve sekciji, v podrobnosti naj se pa ne spušča, temveč naj o tem razpravlja širši odbor, oziroma posebna komisija, ki naj bi se sestavila iz zastopnikov vseh kategorij. Sklenilo se je že na zadnji odborovi seji pred občnim zborom, da se proporc ne bo uvedel, temveč da bo imel vsak pododsek enako število članov. Koliko in kakšni pododseki se naj ustanove, o tem bo sklepal širši odbor. Zastopniki društva maturančev in računarjev bi se morali za zastopniki drugih kategorij vnesti za mizo in sestavljati načrt za reorganizacijo. Če bi se pokazalo, da se reorganizacija ne izvede pravično, da bi bili interesi njihovih kategorij ogroženi, **potem šele bi bil podan razlog za izstop iz Zveze.**

Gospodje so se bili prenačljivi, zato je bilo treba take okrožnice, da opravičijo svoj korak, ker se veliko njihovih članov ne strinja z izstopom iz Zveze.

Velika laž je, da predloga proti proporc nisem podpiral, temveč nasprotno je res, da sem se jaz, kakor tudi zastopniki drugih kategorij izjavili, da se proporc ne bo uvedel.

Kar se tiče absolutorija meni kot predsedniku, vsakdo ve, da se predsedniku specijelno ne daje absolutorij, ampak odboru. Kar se pa tiče stolčkov, gospodje, so pa pri Zvezi res zelo dobičkanosni in se z menoj vred vsi člani kar tepemo zanje. Gospodje, več zlobe in demagoštv niste mogli nagromaditi, kakor ste jo v tem pamfletu. Vsilili ste nam boj, jaz in Zveza ga sprejmemo in se ga ne ustrašimo. Jamčimo Vam, da Zveza zaradi Vašega izstopa ne bo razpadla, četudi je bil to Vaš namen, kar ste očitno pokazali s tem, da ste svoj izstop objavili po vseh političnih listih, hoteč s tem kolikor mogoče škodovati ugledu in vplivu Zveze. Apeli-

ram na vse objektivne tovariše maturante, da zahtevajo od vodstva, da vodi v lastnem interesu **pošten boj.**

Gospodje, v teh težkih časih, ko se borimo za svoj obstanek, ko se borimo za večji kos kruha, da bi mogli svoje otroke nasiti, razbijate oziroma slabite prepotrebno slogo. Če mislite, da dosežete sedaj več, dobro, estanite izven Zveze. Jaz sa svojo osebo sem trdno prepričan, da bi za svoje člane v Zvezi več dosegli, kakor pa izven nje. Dokaz temu napredovanje, kakršnega v drugih resortih ni bilo.

Končno izjavljam, da bo sprejel »Poštni Glasnik« vsak članek iz vaših vrst, in naj bi bil še hujši od tega pamfleta. Primeren odgovor seveda ne bo izostal.

§ 19.

Prejeli smo ta-le popravke:

Štev. 58/23.

Lj. 9. VI. 23.

Uredništvo »Poštne Glasnika«

tu.

Prosimo, da priobčite v svoji prihodnji številki po § 19. tiskovnega zakona z dne 17. decembra 1862 drž. zak., št. 6 iz l. 1863, glede članka »Vtisi z zadnjega zveznega občnega zbora,« ki je izšel v številki 10. z dne 15. maja t. l., na istem mestu in z istimi črkami ta-le popravke:

Ni res, da je bila v glasovanju proti brzovjavki na ministrskega predsednika politična ost, res pa je, da je opozicija glasovala proti, ker se ni odposlala taka brzovjavka še na nobenem občnem zboru Zveze poštne organizacije nobenemu predsedniku vlade.

Ni res, da bi bil kdo zaradi prispevka za Savez zaklical: »To je veliko«, res pa je, da je nekdo zaklical te besede zaradi stroškov za delegate.

Ni res, da bi bil pregledovalec računov grajal med drugim, da niso računi delegatov špecificirani in da je bilo premoženje »Zveze« naloženo pri Jugoslovanskem Kreditnem zavodu, res pa je, da je gospod pregledovalec grajal, ker sploh ni bilo računov, ampak same pobotnice čez celokupne zneske in pa ker je predsednik **sam brez odobrenja, na lastno pest prenesel** denar iz Obrtne banke v Jugoslovanski Kreditni zavod.

Ni res, da bi bilo Društvo poštne uradnikov in uradnic večkrat poizkusilo dobiti stike s posameznimi organizacijami v svrhu razgovorov o reorganizaciji, res pa je, da to društvo kot tako ni nikoli iskalo podobnih stikov z našimi društvi.

Ni res, da bi bila izvolitev starega predsednika povzročila izstop nekaterih organizacij, res pa je, da sta podpisani organizaciji izstopili, ker se Društvo poštne uradnikov in uradnic ni brezpogojno in jasno izreklo za ukinitvev proporca in za takojšnjo reorganizacijo.

Nadalje Vas prosimo, da priobčite v smislu istega zakona še tale popravek glede »Zapisnika rednega občnega zbora poštne organizacije« (Dalje in konec) z dne 1. junija t. l.:

Ni res, da bi bil Apih (poduradnik) izjavil, da so računi v redu in predlagal o d b o r u absolutorij, ki je bil enodušno sprejet, res pa je, da je gospod Apih izjavil, da je poslovanje blagajničarke v redu, sicer da se pa strinja s pregledovalcem Korunom. Tistega absolutorija, kakršnega mora po zakonu dobiti odbor vsakega društva, pa ni predlagal in ga odbor tudi ni dobil.

Maturanško društvo poštne prometnih uradnikov za slovensko ozemlje v Ljubljani.

V. Janežič.

Peter Cerar, tajnik.

Društvo poštne in čekovnih računskih uradnikov za Hrvatsko in Slovenijo v Ljubljani.

Stane Podreberšek,

Ivan Stanič,

t. č. predsednik.

tajnik.

Napredujemo. To je prvi popravek, odkar izdajamo lastno glasilo. Ne bi ga nam bilo treba objaviti, ker društvu maturantov in računarjev vendar nista juridični osebi, torej tudi ne moreta biti žaljeni, kakor ne more biti žaljena, oziroma ne more pošiljati popravka n. pr. kaka banka, ako se jo napada radi njenega poslovanja, pač pa se lahko branijo s tem paragrafom ravnatelj ali dirigenti, ako so imenoma navedeni. Da ta popravek v zvezi s tem priobčujemo, je vzrok samo ta, da čujejo naši čitatelji tudi drugo stran zvona. Nalašč pa ga ne objavljamo na prvi strani, kakor to zahtevajo popravkarji, ker hočemo dokazati, da nas niso vgnali v kozji rog.

Popravek potrebuje malega komentarja. To nalogo je naložilo uredništvo lista meni, ker sem jaz pisec članka v štev. 10, priobčenega uvodnika »Vtisi z zadnjega zveznega občnega zboru«. Zadnji del popravka se tiče sicer zapisnika rednega občnega zboru, ki je bil priobčen v 11. številki našega lista, ker le v tem je imenovan Apih, v celem mojem članku ni namenoma imenovana niti ena oseba. Že iz tega vzroka je torej težko ugoditi zahtevi »na istem mestu in z istimi črkami«.

Napisal sem, da smo neprijetno začutili politično ost, ker je opozicija ugovarjala brzojavki, ki naj bi se odposlala ministrskemu predsedniku. Popravkarji pa pravijo, da v glasovanju proti tej brzojavki ni bilo politične osti. Gospodje, to je bistvena razlika. Vi vendar ne morete ugotovljati, kake občutke smo imeli pri tem glasovanju. V svojem članku sem koj začetkoma opozoril na to, da hočem na kratko narisati glavne momente, kakor so se pač zdeli meni, ker imajo vsake oči svojega slikarja. Verjemite mi, da jaz sem čutil to ost, in tega ne morete z nobenim § 19. izbrisati iz mojega jaz-a. Ako pa pravite, da v tem glasovanju ni bilo politične osti, pa meni tudi prav. Odpošiljanje takih protestnih brzojavk z zborovanj na vodilne državnike se mi zdi jako umestno. Gospod Pašić n. pr. je čutil v brzojavki samo protest proti našemu obupnemu položaju. Zato se tudi ni zahvalil za brzojavko, kakor je to storil kralj. Opozoriti moram na to, da je bila brzojavka na šefa vlade ne samo po obliki nego po vsebini popolnoma drugače formulirana kakor ona na vladarja.

Pravite, da ni res, da bi bil kdo zaradi prispevka za Savez zaklical: »To je veliko!« Še danes trdim, da sem ta klic točno slišal in po izraziti barvenosti glasu spoznal klicatelja. Gospod predsednik Urbančič mi je pred kratkim pravil, da ga je baš takrat gledal in da je slišal isti klic. Ako bi prišla zadeva pred sodišče, bi lahko navedel nebroj prič, ki bi mojo trditev dokazale. Res pa je tudi, da je pri navedbi stroškov za delegate nekdo naredil isti medklic. »To je veliko!« je bilo torej dvakrat zaklicano.

Zdi se mi, da je pregledovalec računov pri graji o polaganju računov rabil baš izraz »specificirani«. Pa tudi, če tega ni storil, vem, da je v tem smislu govoril. Računi, ali če že hočete, »pobotnice«, se mu niso zdele previsoke, grajal je le, ker v njih ni bilo specificirano navedeno, koliko je stala vožnja, hrana itd. V svojem članku sem že enkrat povedal, kako mislim o tem in se ne maram ponavljati. Ta del popravka prepustim predsedniku, ki bo na drugem mestu v današnjem listu z nekaterimi temeljito obračunal.

Pravite, da ni res, da bi bilo »Društvo poštних uradnikov in uradnic« večkrat poizkusilo dobiti stike s posameznimi organizacijami v svrhu razgovorov o reorganizaciji. Ta je pa dobra. Ste li mar že pozabili, koliko se je tozadevno trudil pisec tega članka? Morete li tajiti, da je poizkušal približati se Vam predsednik naše organizacije? Niste li zapa-

zili, da je skušal posredovati tovariš Jereb? Radoveden sem, kaj pravi k temu gospod Zupanec? Na vse naše poizkuse smo dobili za odgovor kategorični »ne«, in zaradi tega naše društvo »kot tako« ni iskalo stikov z vašimi društvu v obliki oficijelnih deputacij.

Neki član maturantskega društva, ki mu verjamem, mi je pravil, potem ko je bil moj članek že v tisku, da sta le vsled malega nespornazumljenja, oziroma ker je zborovanje prenaplo potekalo in se niste mogli dovolj hitro orijentirati, zapustili dvorano šele po izvolitvi predsednika mesto po končani debati o reorganizaciji. Naredil sem vam torej nehote krivico, ki jo rad popravljam. Pri zborovanju smo imeli ravno zaradi tega nespornazuma vtis, da Vas je izvolitev Urbančiča pognala iz Zveze.

Pred občnim zborom je imelo naše društvo sejo, na kateri je soglasno sklenilo, da ne zahteva več proporca. Tej seji so prisostvovali tudi nekateri člani društva prometnih uradnikov, ki so z našim sklepom soglašali. Nismo sicer izpremenili svojega naziranja o proporcju, da namreč le potom njega pridemo do pravičnega zastopstva v Zvezi in pravičnega izražanja želj in zahtev članov. Proporc smo ukiniteli le vsled tega, ker smo hoteli izbiti obstrukciji orožje iz rok ter ji dokazati, da v slučaju izstopa ne zadene nas niti najmanjša krivda. Na občnem zboru je naš tajnik oficijelno izjavil, da ne vstrajamo več na proporcju zastopstvu. Da govori oficijelno, je podčrtal z besedami: »V imenu »Društva poštних uradnikov in uradnic izjavljam . . .« Kako se potem držnete v svojem popravku spakovati resnico, da se »Društvo poštних uradnikov in uradnic« ni jasno izreklo za ukinitve proporca. Besede o takojšnji reorganizaciji smatrajo vsi oni, ki količkaj poznajo društveno življenje, za bedastočo. Reorganizacijo forciram sam z vso močjo. Govoril sem o njej z zastopniki različnih organizacij in slišal do sedaj gotovo deset različnih naziranj. Niti danes ne vem, katero naziranje bo prodrlo. Za tako stvar je treba časa. Vi pa ste hoteli vse to izvršiti v eni uri in prepustiti k debati nad sto ljudi. Za detajle je bilo časa tri mesece pred občnim zborom. V tem času je bilo prilike dovolj, da bi se vsedlo nekaj zastopnikov k mizi in mirno razpravljalo o reorganizaciji. Vi pa tega niste hoteli, ker ste iskali prepira. Za vso našo dobro voljo in popustljivost smo prejeli na občnem zboru vaš izstop in kot nameček v popravku neslani »brezpogojno«. Kam bi privedla podrobna debata o reorganizaciji na občnem zboru, vam je menda dovolj jasno pokazala kratka debata med menoj in gospodom Wolfom.

Močno me je osupnil zadnji del popravka, v katerem se trdi, da Apih sploh ni predlagal absolutorija odboru, ampak samo izjavil, da je poslovanje blagajničarke v redu. Veliko nad sto nas je, ki dobro vemo, da je dobil odbor pravilni absolutorij in vendar se upa trditi opozicija v popravku, da temu ni tako. Prosimo vse one, ki so bili navzoči na občnem zboru in mislijo, da so glasovali za zaupnico blagajničarki in ne za pravilni absolutorij, kakor je mišljen po zakonu, da to sporoče tajništvu Zveze. Prepričan sem, da se ne bo zglasil niti eden, ker tako naziranje, kakršnega imajo popravkarji, ustvarja le halucinacija, povzročena po preveliki prenapetosti. Če pa mislijo člani maturantskega in računarskega društva, ki so bili v starem odboru, da niso dobili absolutorija, je to njihova stvar. Govoril sem z Apihom in ga vprašal, kako misli o tej stvari. Povedal mi je, da je predlagal absolutorij odboru, ter mi obljubil, da bo priobčil v našem listu posebno izjavo. S tem bo menda pokopano vsako nadaljnje izbegavanje. Da nas imate za tako neumne, nisem do danes verjel. Saj

vendar nismo na glavo padli, da ne bi vedeli, kam je meril gospod Korun s svojo zahtevo o detajliranih računih. Na občnem zboru je jasno povedal, da se mu račun, oziroma kakor on pravi, »pobotnice«, ne zde previsoke, le formalno niso pravilne. In zaradi take malenkosti naj bi ne dali odboru absolutorija!

Gospodje, ni prav, da ste v času, ko nam je enotnost najbolj potrebna, privlekli za lase na pozorišče ta boj.

V prihodnje se ne poslužujte več § 19., ker ga ne znate uporabljati. Naš list Vam je slej kot prej na razpolago, da v njem razložite svoje mnenje, pripomniti pa moram, da bomo odgovarjali na vse, s čemer se ne strinjamo, ker nas ni volja brezpogojno molčati.

Otoničar.

Absolutorij.

Pregledovalec računov tov. Apih nam je dal na razpolago izjavo o svojem poročilu na zadnjem občnem zboru Zveze z izrecnim dovoljenjem, da jo smeimo priobčiti v našem listu. Tega dovoljenja se poslužujemo, ker nam je na tem, da se cela zadeva razjasni.

Pripominjamo le, da je občni zbor suveren in ni vezan na predloge pregledovalcev računov. Pregledovalce imamo zato, da nas informirajo in da ni treba posameznikom brskati po računih. Te informacije pa zborovalci lahko upoštevajo ali pa ne. Lansko leto se je pripetilo v Ljubljani na občnem zboru Samopomoči, da zborovalci niso uvaževali predloga pregledovalcev, ampak so ukrenili vse nekaj drugega, kakor se jim je predlagalo.

Izjava.

Ker se zadnje dni širijo med poštними nameščenci govorce, da na zadnjem občnem zboru Zveze nisem predlagal kot pregledovalec računov absolutorija odboru, izjavljam sledeče:

Po poročilu prvega pregledovalca računov g. Koruna me je pozval g. predsednik Urbančič, da naj oddam poročilo. Na to sem odgovoril: »Kar se tiče poročila g. Koruna se strinjam popolnoma, da so bile priložene same pobotnice in ne detajlirani računi. Zatorej predlagam, da se gospod predsednik zahvali g. Jurmanu kakor gospej Čiuha za njih vzorno in požrtvovalno delo napram društvu in da njima kakor celemu odboru občni zbor izreče absolutorij.«

Ljubljana, 18. junija 1923.

Apih Karel,
pregledovalec računov.

Gospodarski in stanovski del.

Konferenca akcijskega odbora v Beogradu!

Od dne do dne naraščajoča beda je železničarje, državne nameščence in upokojence pred približno 3 meseci strnila v močne bojne vrste. Ponižna je njih parola in bojni klic: Gladujemo mi in naše družine; dajte nam kruha! Ti obupni klici done že mesece po vsej Sloveniji in se razlegajo daleč doli do stolnega Beograda. Združili so vso bedno maso v Sloveniji v Pokrajinskem akcijskem odboru v Ljubljani.

Po njegovi inicijativi se je vršila v Beogradu 29. aprila t. l. konferenca pokrajinskih zastopnikov državnih nameščencev in železničarjev. Slovenski delegati so šli takrat v Beograd s predlogom, naj se izvede v najkrajšem času na vlado skupen pritisk z najenergičnejšimi sredstvi. A ta namera se je izjalovila zaradi neorganiziranosti in nepripravljenosti v drugih pokrajinah.

Z novim upanjem nas je navdala ustanovitev Centralnega akcijskega odbora v Beogradu, ki je imel nalogo v Sloveniji že pri-

pravljeno akcijo temeljito pripraviti po vsej državi. Kako zelo smo se varali, vidimo iz sledečega:

Za 10. junij je CAO odredil protestne shode v Beogradu in po vseh pokrajinah. Vršili so se povsod — razen v Beogradu.

Dne 12. junija pa se je vršila v Beogradu konferenca delegatov pokrajinskih akcijskih odborov in Centralnega akcijskega odbora. Navzoči so bili delegati iz Zagreba, Sarajeva, Subotice, Ljubljane, Maribora, Beograda, Niša itd. Prvo razočaranje smo doživeli takoj po otvoritvi konference, ko je predsednik CAO Tomo Jovanović izjavil, da zastopniki beogradskih organizacij, včlanjenih v CAO, povečini niso zastopani, deloma, ker so v službi, deloma pa, ker o konferenci še niso obveščeni. Slično je izjavil podpredsednik Centralnega saveza državnih nameščencev, ki je uradnik v budžetnem oddelku finančnega ministrstva, da more šele popoldan dati natančnejše poročilo, kaj se pripravlja v finančnem ministrstvu za izboljšanje bednega stanja državnih nameščencev, železničarjev in upokojencev. Torej povsod nepripravljeni. Seja se je preložila na popoldan. Trije delegati pa so dobili naročilo, naj se medtem informirajo v parlamentarnih klubih, zakonodajnem in finančnem odboru, kakšno stališče zavzema napram našim zahtevam skupščina.

Pri popoldanski seji so beogradski delegati in delegati iz ostalih pokrajin naravnost tekmovali z nami v naglašanju, da tako ne gre več naprej in da moramo pritisniti na vlado, da našim zahtevam takoj ustreže. Na konferenci je vladalo enotno geslo: Ne razidemo se poprej in ne gremo poprej domov, dokler ne dobimo striktnega odgovora in garancij za takojšnje zvišanje draginskih doklad.

Akoravno je bilo že 29. aprila sklenjeno, da se delegati z vlado sploh ne bodo več pogajali, so slovenski delegati v znak lojalnosti popustili in se pridružili predlogu, naj se odpošlje še enkrat desetčlanska deputacija k ministrskemu predsedniku gospodu Pašiču, ki naj da točno izjavo, kdaj in v kaki meri hoče vlada našim zahtevam ugoditi. Sprejem je izposloval Jugoslovanski klub.

G. min. predsednik je izjavil: Vlada vidi bedo uslužbencev in skrbi da bi jim pomagala, ker je uverjena, da je za konsolidacijo države neobhodno potrebno, da jih zadovolji. Zato smatra za nujno potrebo, da sprejme skupščina še v tej seziji zakone o državnih nameščencih, železničarjih, sodnikih, profesorjih, vojski, izenačenje davkov itd. Nekateri izmed teh zakonov skupščina že obravnava, ostale pa bo vlada predložila v najkrajšem času. Roka, kdaj bodo sprejeti, ne more povedati, ker je to odvisno od skupščine, v kateri se pa vse preveč govori, ker se hočejo poslanci, zlasti opozicija, pred svojimi volilci izkazati, da delajo, vsled česar stvarno delo zastaja. Ako bi bilo odvisno te od vlade, bi vsak zakonski predlog mogel postati v enem dnevu zakon. A vlada smatra za svojo čast, da skupščina našete zakonske predloge reši, in bo v nasprotnem primeru demisionirala. Za izvedbo svojega programa pa potrebuje vlada sredstev, ki jih namerava dobiti z zakonom o izenačenju davkov. Ker pa se bo v skupščini razprava o tem zakonu najbrž zavlekla, bo vlada obenem s proračunskimi dvanajstinami za julij, avgust in september predložila skupščini tudi provizoren povišek neposrednih in posrednih davkov. Dohodki iz teh davčnih poviškov so namenjeni za povišanje draginskih doklad, kar bo vlada predložila finančnemu odboru takoj, ko bo skupščina odglasovala proračunske dvanajstine in povišanje davkov. Toda povišanje drag. doklad ni odvisno le od vlade, temveč od skupščine. Zato naj bi delegati pritisnili na poslanske klube, zlasti

na opozicijo, naj skupščina te predloge čimpreje reši in s tem pospeši, da se debate v skupščini v prid stvarnemu delu skrajšajo.

Delegati iz Slovenije in Hrvatske te izjave g. min. preds. Pašiča niso mogli smatrati za zadovoljivo, ker pomeni v bistvu toliko ko nič. Davčne doklade bodo po dobljenih informacijah v skupščini dale okrog 600 milijonov dinarjev dohodkov. Ako bi se vsi ti dohodki porabili izključno za zvišanje drag. doklad, bi bilo malo, morda 25 do 30%. Računati moramo s tem, da dohodki iz povišanja davkov niso namenjeni le za povišanje drag. doklad. Glede pragmatik za posamezne stroke tudi ni absolutne sigurnosti, da bodo uzakonjene. Pa četudi bodo, bo poteklo najmanj pol leta, preden se bo pokazal njih finančni efekt in preden bodo uslužbenci privedeni na nove plače. Vlada sama ni sigurna, če bo skupščina njen program izvedla. Če ob neuspehu demisionira, bo vlada s tem rešila sicer svojo čast, ne pa gmotnega vprašanja državnih in železniških uslužbencev in upokojencev. Zaradi tega je neobhodno potrebno, da stopijo državni nameščenci in železničarji v nameravano akcijo. Predlagali smo, naj konferenca določi dan, obseg in način izvedbe.

A Centralni akcijski odbor, ki je bil prejšnji dan navdušen za borbo bolj ko mi, je ta predlog odklonil, češ da je izjava g. Pašiča zadostna in zadovoljiva. Prejšnji »ne moremo več čakati« se je nenadoma izpremenil v »počakajmo, da vidimo kaj bo vlada storila.« Proti akciji so se izjavili tudi delegati iz Bosne in Vojvodine.

Na večkratni poziv predsednika, naj se glasuje po organizacijah, kdo je za in kdo je proti štrajku, je odgovoril delegat iz Zagreba, da nikakor ne gre, da bi preglasovali drug drugega, ampak da se moramo zediniti na enoten, za vse sprejemljiv predlog. Predlagal je, naj čakamo še mesec dni, medtem naj se vrše priprave za izvedbo generalnega štrajka. Po enem mesecu naj se ponovno sestane konferenca in določi dan in obseg akcije.

Neglede na to, da je predlog združen z zopetnim čakanjem in z zopetno konferenco, je bil CAO tudi proti temu predlogu.

Do glasovanja sploh ni prišlo in bi bilo tudi neveljavno, ker je bila večina delegatov konferenčno dvorano že zapustila.

Brez prikrivanja moramo povedati, da je rezultat konference enak miči. Prišli smo do prepričanja, da je sodelovanje s sedanjim CAO brezuspešno in zato brezpredmetno.

Razlogi:

1. CAO po našem mnenju nima ne resne volje ne potrebne eneržije za izvedbo kake resnejše akcije;

2. Uslužbenci v Srbiji nimajo smisla za organizacijo in samopomoč, ker je mnogim njihova plača le postranski zaslužek.

3. Uslužbenci v Srbiji so povečini partijski, ki pridejo na površje s stranko in ž njo tudi izginejo. Dokler nimamo enotne pragmatike, ni pričakovati, da bi se odločili za kak resnejši nastop.

Iz teh razlogov izreče Pokrajinski akcijski odbor Ljubljana po sklepu svoje seje z dne 18. t. m. sedanjemu Centralnemu akcijskemu odboru v Beogradu nezaupnico.

Ta žalostni zaključek, ki ga je rodila beogradska konferenca, bi sicer utegnil koga moralno potlačiti, če nas ne bi vzpodbujala beda, da nadaljujmo, kar smo začeli, ako nečemo v kratkem poginiti.

Za četrtek 28. junija (Vidov dan) je PAOLj sklical v Zidanimost konferenco vseh akcijskih pododborov, kjer se bo odločalo o bodočih korakih.

Pokrajinski akcijski odbor Ljubljane.

BOŽANJE IN BRCA.

Motto: Der Mohr hat seine Schuldigkeit getan, der Mohr kann gehen. Schiller: »Fiesco«.

Službeni list ljubljanske poštne direkcije štev. 15 od 25. aprila t. l. je prinesel na uvodnem mestu tole objavo:

Pohvala za uzorno opravljanje službe ob volitvah.

(Štev. 178/pr.—1923.) Veseli me, da morem danes v zvezi z odredbo kab. štev. 256 od 6. marca t. l. (glej objavo v Služb. listu 10/1923 pod štev. 124/prez.) sporočiti vsemu poštному osobju pohvalo gospoda ministra za dobro opravljanje službe ob času volitev. Prejel sem namreč odlok štev. 18.698 od 21. marca t. l., ki pravi:

»Z izvrševanjem svoje naredbe štev. 256 od 6. marca t. l. sem popolnoma zadovoljen. Delo v stroki, ki je meni poverjena, je bilo v dnevih volitev na dostojni višini in takšno, da zasluži pohvalo, ker je pošteno, brzojavno in telefonsko osebje z brezhlebnim in vztrajnim opravljanjem naporne službe omogočilo, da so vsi poklicani činitelji lahko točno in hitro občevali in dobivali točna poročila, kakšen je red v državi in kakšni so volilni uspehi.

Pošta, brzojav in telefon v naši državi so pri tej priliki pokazali, da lahko popolnoma ustrezajo svojemu namenu, ako izpolnjuje osebje svojo dolžnost kakor je treba.

Zato moram pošteno, brzojavno in telefonsko osebje zaradi njegovega vzornega opravljanja službe in izrednega uspeha samo pohvaliti.

Za ta uspeh Vam izražam svoje zadovoljstvo in vas pozivam, da sporočite pisмено mojo zahvalo vsemu osebju od najvišjih do najnižjih, in obenem željo, da ostane tudi nadalje tako vzorno in vztrajno v svoji službi.«

V Ljubljani, dne 8. aprila 1923.

Oblastni direktor pošte in telegrafa:
dr. Janko Debelak s. r.

Isti službeni list pa ima na strani 118. pod štev. 13.085/IIa—1923 od 27. aprila t. l. tole notico:

»Ministrstvo je z odredbo štev. 23.204 od 17. aprila 1923 na vprašanje direkcije, ali se mora nočnina za izredno nočno službo pri brzojavu in telefonu ob volitvah v narodno skupščino izplačati, pojasnilo, da se nočnina ne izplača.«

Tako torej, ministrstvo je pojasnilo, da se nočnina ne izplača — in konec besedi. Saj res, saj imaš pohvalno priznanje, kaj gledaš zdaj še za denarjem? Res je sicer, da si prebil celo noč v službi, marsikdo dan in noč, pa si prepričan, da si tistih par dinarjev zaslužil in da ti po postavi pritičejo. Pa ej brate, postava je modra reč, nikar je ne skušaj pretuhtati, saj je še direkcija ni mogla, nego je vprašala ministrstvo, ali se res mora izplačati nočnina, če vrši kdo službo celo noč. Ministrstvo — kdo bi zameril njegovi modrosti? — je čisto pravilno odgovorilo direkciji, da se nočnina ne izplača. Kaj pa vprašuješ? Ko bi ne bili nikoli ministrstva vprašali, ali dobivajo po tisti min. naredbi iz leta 1920, po kateri so dobili povišane draginske doklade vsi državni nastavljenji (cestarji, pazniki, brzojavni dečki itd., itd.), tudi naši odpravniki zvišane doklade, bi jih že 3 leta prejemali. Zaeno s vprašanjem pa imaš že odgovor: gre za naše dobro — ne, gre za naše slabo — da.

Zveza poštних organizacij je napravila v tej zadevi na ministrstvo tole vlogo:

»Osebe poštne, telegrafske in telefonske stroke je vzelo z veseljem in zadoščanjem v vednost ministrski odlok štev. 18.698 od 21. marca t. l., v katerem izreka gospod minister pošte in telegrafa svoje polno pri-

znanje, zadovoljstvo in zahvalo vsemu pošt-nemu, brzojavnemu in telefonskemu osebju za vzorno, točno, hitro in brezhibno poslovanje pošte, telegrafa in telefona v dneh volitev.

Zato je bilo imenovano osebje tem bolj iznenadeno in neprijetno prizadeto z odredbo min. odloka štev. 23.204 od 17. aprila t. l., s katero ministrstvo naroča, da se tem uslužbencem, ki so tako vestno in vzorno vršili svojo službo, tako podnevi kakor ponoči, ne sme izplačati nočnina za nočno službo v dobi volitev.

Na tak način izkazana zahvala pač ne bo pripomogla do izpolnitve nad, ki jih stavi gospod minister v poštno osebje za bodočnost, nasprotno mora osebje ob takem neupoštevanju izgubiti vsako veselje, vnetost in vztrajnost, ki je za uspešno vršitev službe nujno potrebna.

Zato podpisana Zveza poštних organizacij nujno in odločno prosi, da izvoli ministrstvo takoj preklicati svoj odlok štev. 23.204 od 17. aprila t. l. in podrejenim direkcijam naročiti, da takoj izplačajo prizadetim uslužbencem nočnino, ki jim pripada za vršenje nočne službe ob dneh volitev.

V Ljubljani, dne 28. maja 1923.

Prepis te vloge je poslala Zveza poštne direkciji v Ljubljani in Savezu poštних-telegr. nameštenika v Beogradu s prošnjo za posredovanje.

Zdi se nam, da bi morali uslužbenci proti takim brcam ostrejšje nastopiti.

Organizatorično gibanje.

Izveček iz zapisnika I. in II. širše odborove seje Zveze poštних organizacij.

Prva seja dne 17. maja:

Predsednik v nagovoru omeni, da seja Zveza ob zmanjšanem številu organizacij, ker sta Maturantsko društvo in Društvo računskih poštних uradnikov izstopili iz Zveze. Obžaluje ta korak, zavest pa ima, da on in ostala društva niso kriva tega razkola. Naša skrb in dolžnost mora zdaj biti, da se strnejo in še tesneje oklenemo Zveze.

Konstituiranje odbora: Soglasno se izvolijo za I. podpredsednika Vesenjaka, za II. podpredsednika Bavdek in za blagajničarko Ciuha. V gospodarski odsek se izvolijo: Urbančič, Čeh, Martinšek, Matjašič, Kavš, Bavdek in Ciuha. V časnikarski odsek: Urbančič, Matjašič, Šalehar, Otoničar, Jakše, Apih in Bavdek. V ožji odbor se pritegnejo razen Urbančiča, Vesenjaka, Jakšeta, Bavdeka in Ciuhe še Čeh, Dular, Šegula in Kovačič.

Došli dopisi: Iz kabinetne pisarne Nj. Vel. kralja je došlo zahvalno pismo za udatnostno brzojavko iz Zvezinega občnega zbora. Poštna organizacija iz Zagreba se zahvaljuje za vabilo na udeležbo občnega zbora in obžaluje, da se radi razdvojenosti, ki je nastala v zagrebški Zvezi, tokrat ne more udeležiti našega občnega zbora. Policijsko ravnateljstvo zahteva z ozirom na našo predložitev pravil, da se v pravila jasno uvede, kaj naj se stori s premoženjem Zveze za slučaj, da se je ista oblastveno razpuščena. Sklene se, da se v § 23. vrine stavek: »V slučaju oblastvenega razpusta Zveze se razdeli njeno imetje med dobrodelna društva poštних nameščencev v Sloveniji.«

Določitev delegata na konferenco akcijskega odbora v Beogradu: Predsednik oriše na kratko delovanje akcijskega odbora in sedanj položaj. V kratkem se vrši konferenca delegatov vseh pokrajinskih akcijskih odborov v Beogradu. Po sklepu akcijskega odbora pošlje pošta tudi enega delegata, kateri naj se določi na današnji seji. Po soglasnem odborovem sklepu pošlje Zveza svojega predsednika Urbančiča kot delegata v Beograd.

Slučajnosti: Predsednik poroča, da ima Poštni Glasnik izgubo, zato se mora podražiti za 75 par na mesec, tako, da bo znašala od 1. julija t. l. naročnina 24 Din. Povišek je torej malenkosten, treba pa je agitacije, da se po možnosti vsak član naroči na list. Ker so cene v različnih tiskarnah različne, bo časnikarski odsek izbral najcenejšo tiskarno, v kateri se bo tiskal Glasnik. Končno se določijo po soglasnem sklepu nagrade Zvezinim funkcionarjem za preteklo poslovno leto, ki se izplačajo iz imovine gospodarskega odseka.

Iz druge seje od 16. junija:

Predsednik sporoči, da inšpektor g. Vesenjaka iz službenih ozirov ne more sprejeti izvolitve za I. podpredsednika Zveze. Treba je torej izvoliti drugega. Po daljšem razmotrivanju in debati se ugotovi, da je izbira primerne osebe za mesto I. podpredsednika trenutno tako težavna, da se odloži ta točka z današnjega dnevnega reda.

Nato poda predsednik obširno poročilo o poteku konference akcijskega odbora v Beogradu. Celoten potek konference in naše sedanje stališče objavljamo v današnji številki na drugem mestu. Predsednik omeni, da je bil s konferenco tako zaposlen, da mu je preostalo le prav malo časa za informacije o poštних zadevah. Še to malo, kar je izvedel, ni ravno ugodno. Prevedba bi se izvršila 1. julija, ako bi bil proračun sprejet. Ker pa zahteva vlada za prve tri mesece samo dvanajstine, se v tem času prevedba ne more izvršiti, razen če se prej izvede pragmatika. Povišane nočnine pri pošti se bodo izplačale, če bo poštному ministrstvu dovoljen naknadni kredit. Tisti 50% povešek, katerega smo zahtevali za naše odpravnike, finančno ministrstvo ni dovolilo, češ, da imajo hrvatski poštarji celo s tem 50% poveškom še vedno manj nego zdaj naši odpravniki.

Pri slučajnostih se vname živahna debata, ali naj se izvede reorganizacija Zveze takoj ali šele potem, ko bo pragmatika v vsem izvedena. Sklene se, da se z reorganizacijo počaka, da pa naj takoj začno razmišljati posamezna društva, kako si predstavljajo to reorganizacijo. Zato naj razpravljajo o tem organizacije na svoji prvi seji, uspehe teh razgovorov pa naj sporoče Zvezinemu tajniku.

Končno omeni predsednik še okrožnico Maturantskega društva. Nelepo in nepošteno rovarenje proti njemu in Zvezi bo on v prihodnji številki Poštne Glasnika primerno ožigosal.

Razne vesti.

Prošnja. Poštarica VI. r. tov. Antonija Korče iz Maribora I se je obrnila z obupnim pismom na Sekcijo poštних, telegrafskih in čekovnih činovnikov s prošnjo za podporo. Neznani zlikovci so v njeni odsotnosti vdrl v njeno sobo in jo popolnoma izropali. Odnegli so ji prav vso obleko in perilo, kolikor je imela, tako da ji je od vsega ostalo samo to, kar je imela usodnega dne na sebi. Policija je cenila pokradene stvari na 16.000 kron, seveda bi si sedaj za ta denar niti polovice ne mogla nabaviti. V svoji nesreči je naša tovarišica in zvesta članica našega društva čisto obupana in navezana le na podporo usmiljenih src. Mi jo v tej nesreči ne smemo zapustiti. Ker društvena blagajna ne zmore velikega zneska, prosimo vse tovarišice in tovariše, da nam pripomorejo do večje svote. Vsakdo naj bi daroval 1 dinar. Prispevke je pošiljati na društvo po nakaznici ali pa, ker pride to predrago, kar v znamkah. Društvo jih bo vnovčilo in nakazalo nabrano vsoto naši težko prizadeti članici. — Sekcija poštних, telegrafskih in čekovnih činovnikov.

Prispevki za fond akcijskega odbora. Položnic za fond akcijskega odbora, katere

smo priložili zadnji številki Poštne Glasnika, se poštni uslužbenci pridno poslužujejo, kar dokazuje, da se naši ljudje zavedajo važnosti naloge, ki si jo je nadel akc. odbor. Vodstvo akc. odbora je že ponovno javno priznalo, da se v sodelovanju te akcije ravno pošta tako z delom kakor z denarnimi prispevki od vseh javnih nameščencev najboljše uveljavlja in služi vsem drugim za vzgled. Po nekaterih zneskih sodimo, da so nekateri tovariši nakazali pomotoma po položnici za akcijski odbor naročnino za Poštni Glasnik, ker najbrže niso čitali poziva na 3. strani. Kolikor smo mogli, smo te zneske izločili in uporabili za naročnino Poštne Glasnika. Ako se bo od koga naročnina še terjala, naj se ne jezi na upravo lista nego sam nase, ker je nakazal naročnino po priloženi položnici, ne da bi pogledal, na kakšen naslov se ta položnica glasi, in ne da bi prečital ves list. — Nekateri tovariši so prav marljivo pobirali prostovoljne prispevke tudi od trgovcev, obrtnikov i. dr. v svojem kraju in so nakazali lepe svote za akc. odbor. Par jih prosi, da bi objavili imena darovalcev v Poštne Glasniku. To je za list precejšnja obremenitev, pa tudi podpisi nabiralcev na nabiralni poli niso vedno čitljivi. Kdor brezpogojno vztraja pri tej zahtevi, naj sporoči, nakar objavimo imena darovalcev v prihodnji številki Poštne Glasnika.

Poštne odpravniki žive v največji bedi. Niti tistih revnih draginskih doklad, katere so dobili vsi ostali državni nameščenci že trikrat, še do danes nimajo. Žive ob plači 500 Din na mesec. Kdaj bo tega konec?

Službena pragmatika bo prihodnje dni v parlamentu sprejeta. — Dobimo vendar enkrat nekaj, na kar se bomo lahko opirali. — Svoječasno izdani načrt je veliko izpremenjen. Zato se namerava izdati nova slovenska naklada službene pragmatike, kakor hitro bo ta zakon sprejet. To pa le pogojno, če se naroči zadostno število knjig vnaprej. — Kdor bi želel slovensko pragmatiko dobiti, naj to z dopisnico naznani tov. Francu Šaleharju, kontrolorju direkcije pošte in telegrafa v Ljubljani, do 5. julija t. l.

Zakasnelo! 15. t. m. naš list ni mogel iziti, ker smo čakali na izid konference delegatov pokrajinskih akcijskih odborov. Zato izide danes v povečani obliki za 2 številki.

Obleka temnomodra se proda. Obleka je na ogled v krojačnici poštne gospodarske zadruge.

Članom društva poštних uradnikov in uradnic! V smislu sklepa občnega zbora od 4. marca t. l. v Mariboru in na podlagi dovoljenja Pokrajinske uprave v Ljubljani štev. 13.437 od 7. maja t. l. se je izpremenilo ime »Društvo poštних uradnikov in uradnic« v novi naziv: »Seksija poštних, telegrafskih in čekovnih činovnikov Ljubljana.« — Vse vloge in dopise naj torej naslavljajo člani na ta novi naslov.

Odgov. urednik Konrad Šegula, Ljubljana.
Izdaja Zveza poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani.
Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.

: Ljubljanska kreditna banka :
v Ljubljani.

Ustanovljena 1900. Ustanovljena 1900.
Delniška glavica in rezervni zakladi
ca K 150.000 000.—

Cekovni račun: štev. 10.509.

Brzojavni naslov: BANKA LJUBLJANA, Telefon št. 261 in 413.

Se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.

Obreštuje vloge najugodnejše.

Prodaja srečke razredne loterije.

Podružnice: Brežice, Celje, Gorica, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Ivan Bonač trgovina s papirjem
priporoča svoje
pisarniške potrebščine.

Ivan Šiška

tovarna parket in parna žaga
Ljubljana, Metelkova ulica 4.

Prodaja tudi odpadke lesa od žage za kurjavo.

Kunstek & Pleterski

trgovina z manufakturo, modnim blagom, usnjem in kožami

Ljubljana, Vodnikov trg 5. (24)

Telefon št. 426.

Telefon št. 426

Stavbeno podjetje

Ivan Ogrin, Grubarjevo nabrežje štev. 8
se priporoča za vsa stavbena dela. Cene solidne.

Točna postrežba (25)

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANC, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta štev. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po
nizkih cenah. (22)

Josip Petelinc

Sv. Petra nasip 7.

priporoča najcenejši nakup potrebščin za krojače,
čevljarje in šivilje, modno blago, palice, tovarniška
zaloga najboljših šivalnih strojev „GRITZNER“ v vseh
opremah za obrt. Kayser, Adler za čevljarje in krojače

Aleksander Oblat

trgovina čevljev

na debelo in drobno

Za poštne in železničarske
uslužbenca 5% ceneje.

Centrala: Ljubljana, Sv. Petra c. 18.

Podružnica: Novi Sad, Vilsonov trg 2

(23)

„ORIENT“

družba z o. z.

tovarna oljnatih barv, lakov, firnežev in steklar-
skega kleja

LJUBLJANA, SLOMSKOVA ULICA 19,
IN UDMAT PRI LJUBLJANI.

Prodajalna: Miklošičeva cesta 4

Zaloga kemičnih in rudninskih barv ter vseh
slikarskih in pleskarskih potrebščin.

Vsakovrstno usnje in garantirani čevlji domačega
izdelka posebno štapačni za moške, ženske in otro-
ke, kakor tudi finejši iz boksa se dobe pri tvrdki

GASPER MAHER

LJUBLJANA

TRŽAŠKA C. 9.

(nasproti tobačne tovarne)

Postrežba točna in solidna!

R. RANZINGER

Centrala in skladišče

LJUBLJANA, Cesta na južno železnico
PODRUŽNICA JESENICE.

Podjetje za prevažanje blaga priv. južne železnice
carinska agentura, podjetje za prevažanje pohištva,
skladišče z direktno zvezo s tujem.

Naslov za brzojavke: RANZINGER LJUBLJANA.

Mednarodna spedijska pisarna.

Na drobno Manufaktura Na debelo

I. KOSTEVC

Ljubljana, Sv. Petra cesta 4.

Telefon 538.

(44)

Cekovni zavod 11.228.

PRIPOROCAMO PAPIRNO TRGOVINO

IVAN GAJŠEK

Ljubljana, Sv. Petra cesta 2,

ki ima vedno v zalogi vsakovrstne pisarniške in šolske
potrebščine, fini pisarni in drugi papir, trgovske in
poslovne knjige, bloke, razmnoževalne priprave, raz-
glednice v veliki izbiri.

Neveste!

Zaloga pohištva, lastna tapetniška delavnica

Od navadne do najfineje opreme. Cene dnevne.

Brata Sever

Ljubljana, Gosposvetska c. 13. (Kolizej).

Manufakturna trgovina na veliko

Hedžet & Koritnik

Ljubljana

Frančiškanka ul. 4.

Telefon int. 75.

(70)

Brzjavici: Hedžet.

Poljanska cesta št. 8.

Ustanovljeno 1852.

Teod. Korn, Ljubljana

(preje Henrik Korn).

Krovec, stavbni, galanterijski in okrasni
klepar. Instalacija vodovodov.

Naprava strelodvodov. Kopalniške in klosetne naprave.
Izdolovanje posod iz pločevine za firnež, barvo, lak
in med vsake velikosti kakor tudi posod (škatile)
za konzerve. (11)

Kožuovina in čepice
se dobe pri krznarju

Filip Bizjak

Gosposvetska cesta 13. (Kolizej).

(20)

Konfekcijska tovarna

FRAN DERENDA & CIE. Ljubljana

Pisarna

Emonska cesta 8.

313

Telefon interurban

Tovarna

Erjavčeva cesta 2.

249

Najmodernejša in največja tovarna moških, dečjih in fantovskih
oblačil.

KONKURENČNE CENE.

Glavna zaloga cigaretnega

en gros! „Abadie“ papirja en gros!

Vse vrste ovojnega, konceptne-
ga pisemskega ter barvastega
couleurnega papirja ima vedno
v zalogi po najnižji ceni

A. Lampret

Telf. int. št. 247

Krekov trg št. 10.

„Meraki“

Medic, Rakovec & Zankl

tovarna kemičnih in rudninskih barv in lakov
Centrala Ljubljana. Podružnica Maribor.
Skladišče: Novi Sad.

Ljubljana: Telefon 64.

Brzjavici: MERAKL.

Ljubljana: Poštni predal 120.

Emajlni laki. Pravi firnež. Barve za podę. Priznana
najboljša in zanesljiva kakovost barve za obleke, vse
vrste barv, suhe in oljate, mavec (Gips), mastenec
(Federweis), strojno olje, karbolinej, steklarski in mi-
zarski klej, pleskarski, slikarski in zidarski čopiči,
drugi v to stroko spadajoči predmeti. (18)

Prometni zavod za premog

d. d. v Ljubljani

prodaja

iz slovenskih premogovnikov velenjski, šentjanski in
trboveljski premog

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo kakor tudi
za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks vsake vrste in vsakega izvora ter
priporoča zalsti la češoslovaški in angleški koks za livarne
in domačo uporabo, kovaški premog, črni premog in brikete.

Naslov:

Prometni zavod za premog d. d. Centrala v Ljubljani

Miklošičeva c. 15/II.

Podružnica v Novem Sadu (Bačka).

Mestni trg 5.
LJUBLJANA

O. BERNATOVIC

trgovina
konfekcijska